

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecători – Iuliana Oprea, Maria Ghervas

examinând cererea societății cu răspundere limitată „Proalfa-Service” cu privire la emiterea unei încheieri suplimentare de compensare a cheltuielilor de judecată,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Proalfa-Service” împotriva întreprinderii cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată cu privire la anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 26 iunie 2013, societatea cu răspundere limitată „Proalfa-Service” (denumirea prescurtată SRL „Proalfa-Service”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva întreprinderii cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL) cu privire la anularea actului administrativ (vol. I, f.d.2-6).

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la 23 mai 2013, ora 12.45 angajații ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL au întocmit Actul nr. A 21529 de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale, conform căruia la verificarea echipamentului de măsurare s-a depistat deteriorarea sigiliului furnizorului la regleta de testare, conectată în rețeaua secundară a evidenței. Totodată, a fost întocmit și Actul de prescripție nr. NLC7550640.

Astfel, la 10 iunie 2013, a înaintat cerere prealabilă, care a fost respinsă. Aderent, la 14 iunie 2013 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a expediat în adresa sa factura cu seria RH nr. 3474964 pentru consumul de energie electrică necontorizată și TVA, precum și ordinul de plată fără număr în sumă de 538 878,48 de lei.

Solicită admiterea acțiunii; declararea nulității absolute a Actului nr. A 21529 de depistare a încălcării clauzelor contractuale din 23 mai 2013 și a actelor subsecvente acestuia.

Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, prin hotărârea din 05 noiembrie 2014 (vol.I, f.d. 103, 105-108), a respins acțiunea, ca neîntemeiată.

În consolidarea soluției adoptate, prima instanță a reținut că, depistarea deteriorării sigiliului furnizorului, instalat la reglata de testare la rețea se demonstrează prin actul de control al echipamentului de măsurare. Totodată s-au constatat defecțiuni în schema de conexiune a consumatorului și consum de energie electrică fără să fie contorizat de echipamentul de măsurare ce aparține consumatorului, fiind întocmit și Actul de control nr. A 21529, iar suma indicată în factură nu este calculată pentru consumul fraudulos, ci pentru energia electrică necontorizată, determinată pentru consumul mediu, fără a lua în considerație că echipamentul de măsurare se află pe teritoriul PDC 18, proprietatea furnizorului de energie electrică.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 01 decembrie 2015 (vol. I, f.d. 192, 193-198), a admis apelul declarat de către avocatul Alexandru Carapunarli în interesele SRL „Proalfa-Service”; a casat hotărârea Judecătorei Râșcani, mun.Chișinău din 05 noiembrie 2014 și a pronunțat o hotărâre nouă, prin care a admis acțiunea; a anulat actul nr. A 21529 din 23 mai 2013 de depistare a încălcării clauzelor contractuale, emis de către ÎCS „RedUnion Fenosa” SA.

Întru fortificarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, reprezentantul ÎCS „RedUnion Fenosa” SA, Vlad Mardari, care a efectuat verificarea echipamentului de măsurare și a semnat actul de control, avea calitate de electric-stagiar și nu era împuternicit să participe la asemenea gen de control și să semneze acest act. Mai mult decât atât, contoarele pentru evidența consumului energiei electrice a consumatorului sunt amplasate la PDC 18, proprietatea furnizorului de energie electrică și au mai multe nivele de securitate, astfel încât consumatorul nu putea avea acces liber la contoarele respective. Or, prin prisma pct. 189 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, echipamentul de măsurare fiind instalat în limitele proprietății operatorului de rețea, responsabilitatea pentru integritatea echipamentului de măsurare și a sigiliilor aplicate revine acestuia.

La 16 martie 2016, reprezentantul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, avocatul Valentin Mocanu a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate, cu menținerea hotărârii Judecătorei Râșcani, mun.Chișinău din 05 noiembrie 2014 (vol. I, f.d. 201-206).

La 31 mai 2016, reprezentantul SRL „Proalfa-Service”, avocatul Alexandru Carapunarli a depus referință împotriva cererii de recurs depusă la 16 martie 2016 de reprezentantul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, avocatul Valentin Mocanu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015. Prin referința depusă, a solicitat *inter alia* compensarea din contul recurentului cheltuielile de judecată (vol. I, f.d. 213-219).

Curtea Supremă de Justiție, prin încheierea din 09 iunie 2016 (vol. I, f.d. 221-225), a considerat inadmisibil recursul declarat de reprezentantul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, avocatul Valentin Mocanu.

La 22 septembrie 2017, SRL „Proalfa-Service” a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere cu privire la emiterea unei încheieri suplimentare, prin care să fie încasată din contul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul SRL „Proalfa-Service” suma de 2 000 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată suportate de SRL „Proalfa-Service” în instanța de recurs (vol. II, f.d. 34-

35).

În motivarea cererii menționează că, prin încheierea din 09 iunie 2016, Curtea Supremă de Justiție a considerat inadmisibil recursul declarat de reprezentantul ÎCS, „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, avocatul Valentin Mocanu. Însă, instanța de recurs a omis să se expună asupra compensării cheltuielilor de judecată în sumă de 2 000 de lei, suportate de intimată în instanța de recurs, revendicare ce a fost formulată în referința din 31 mai 2016.

Invocă faptul că cheltuielile de judecată revendicate au fost real suportate, rezonabile ca mărime și necesare, astfel încât consideră necesar de a fi compensate din contul părții care a pierdut procesul.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea depusă de SRL „Proalfa-Service” cu privire la emiterea unei încheieri suplimentare este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din motivele relevate infra.

Conform art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

În sensul articolului 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte *inter alia* și cheltuielile de asistență juridică.

Articolul 96 din Codul de procedură civilă consemnează în alin. (1) că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Ca consecință, la 22 septembrie 2017, SRL „Proalfa-Service” a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere cu privire la emiterea unei încheieri suplimentare, prin care să fie încasată din contul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul SRL „Proalfa-Service” suma de 2 000 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată suportate de SRL „Proalfa-Service” în instanța de recurs (vol. II, f.d. 34-35).

La caz, Colegiul învederează că în conformitate cu art. 250 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța care a pronunțat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărâre suplimentară dacă nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

Astfel, sensul autentic al normei precitate presupune că emiterea unei hotărâri suplimentare se face pentru a-i da hotărârii inițiale caracterul deplinătății.

Subsecvent, Colegiul evocă faptul că chestiunea cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică urmează a fi decisă în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Prin urmare, problemele rectificării hotărârii, inclusiv prin emiterea unei hotărâri suplimentare se examinează în ședință de judecată, cu respectarea tuturor principiilor ce derivă dintr-un proces echitabil garantat de articolul 6 CEDO.

Per a contrario, în sensul articolului 440 din Codul de procedură civilă, procedura examinării admisibilității recursului presupune soluționarea de către completul de admisibilitate a unor chestiuni de ordin procedural, și anume dacă era în drept recurentul să declare recurs și dacă urmează să fie primită spre examinare

cererea de recurs. Astfel, completul ce decide asupra admisibilității nu soluționează fondul recursului împotriva deciziilor instanței de apel, nu verifică legalitatea deciziei instanței de apel. Respectiv admisibilitatea recursului se decide fără citarea părților, luându-se în considerație poziția intimatului din referință (dacă acesta o depune în termenul acordat).

În această ordine de idei, coroborând ipotezele relevate, Colegiul subliniază că procedura de admisibilitate a recursului nu se desfășoară în ședință de judecată, care ar asigura respectarea principiilor nemijlocirii și oralității în dezbaterile judiciare, contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale și disponibilității în drepturi a participanților la proces.

Prin urmare, la faza examinării admisibilității recursului nu poate fi soluționată chestiunea cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, și în special a cheltuielilor de asistență juridică. Or, pentru examinarea acestei chestiuni, urmează a fi apreciată necesitatea compensării cheltuielilor de asistență juridică în măsura în care acestea au fost necesare, realmente angajate și rezonabile, cu cercetarea în acest sens a suportului probator administrat.

La acest capitol, relevantă este și jurisprudența CtEDO în cauza *Iatridis v. Grecia* (cererea nr. 31107/96, 19 octombrie 2000, §55), în care Înalta Curte a notat că, reclamantul a încheiat cu avocații săi un acord de consiliere cu privire la onorariile acestora, care ar fi similar cu un acord de comision de urgență. Acestea sunt acorduri prin care clientul unui avocat este de acord să plătească pentru acesta din urmă, ca și cu taxele, un procent din suma pe care instanța o poate acorda. Astfel de acorduri pot demonstra, în cazul în care sunt executorii din punct de vedere legal, că sumele solicitate sunt efectiv plătite de reclamant. Acordurile de această natură, care creează obligații numai între avocat și client, nu poate angaja Curtea, care trebuie să evalueze nivelul costurilor și cheltuielilor care trebuie acordate, referindu-se nu numai la faptul dacă costurile au fost efectiv suportate, ci și cât de rezonabile sunt. Astfel, Curtea își va baza evaluarea pe alte materiale furnizate de solicitant în susținerea pretențiilor sale, adică numărul de ore lucrate și numărul de avocați impuse de prezenta cauză și susținut tarif orar, precum și tariful perceput de aceștia pentru o oră de lucru.

În cauza *Amihalachioaie v. Moldova* (cererea nr. 60115/00, 20 aprilie 2004, §47), Curtea a învederat că în conformitate cu jurisprudența sa, ea urmează să stabilească dacă costurile și cheltuielile au fost realmente angajate, necesare și rezonabile ca mărime. În această privință, Curtea poate să se bazeze pe elemente precum numărul de ore lucrate de avocat și tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru.

Astfel, corelând ipotezele relevate, se ajunge la concluzia că, chestiunea cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată suportate de către SRL „Proalfa-Service” în cadrul prezentei cauze civile, în instanța de recurs, urmează a fi examinate într-un proces separat, în cadrul căruia va fi asigurată respectarea tuturor principiilor unui proces echitabil, consfințit de articolul 6 CEDO.

Din considerentele menționate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității de a respinge cererea depusă de SRL „Proalfa-Service” cu privire la emitea unei încheieri suplimentare prin care să fie compensate cheltuielile de judecată suportate de intimat în instanța de recurs.

În conformitate cu art. 94 alin. (1), art. 96 alin. (1), art. 250 alin. (1) lit. c) și art.269-270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

A respinge cererea societății cu răspundere limitată „Proalfa-Service” cu privire la emiterea unei încheieri suplimentare de compensare a cheltuielilor de judecată, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Proalfa-Service” împotriva întreprinderii cu capital străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată cu privire la anularea actului administrativ.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas